

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 7 stycznia 2025 r.

Poz. 129

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P- II. 4131.2.483.2024 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 3 stycznia 2025 r.

Na podstawie art. 85, art. 86 i art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1465 z późn. zm.)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Nr X/104/24 Rady Gminy Skołyszyn z dnia 27 listopada 2024 r. w sprawie uchwalenia zmiany Nr 4 Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „Skołyszyn”.

Uzasadnienie

Rada Gminy Skołyszyn na sesji w dniu 27 listopada 2024 r. podjęła uchwałę w sprawie uchwalenia zmiany Nr 4 Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „Skołyszyn”.

Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 10 grudnia 2024r. W podstawie prawnej w/w uchwały powołano m.in. przepis art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Przeprowadzona przez organ nadzoru analiza uchwały wykazała, że jej regulacje naruszają obowiązujące przepisy prawa, a w szczególności zasady i tryb sporządzania planu, o których mowa w art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, z tych też względów wojewoda w dniu 30 grudnia 2024r. (pismo znak:P-II.4131.2.483.2024), wszczął postępowanie nadzorcze zmierzające do stwierdzenia nieważności w/w uchwały.

Na powyższe działanie organu nadzoru zostały złożone wyjaśnienia Wójta Gminy Skołyszyn z dnia 20 grudnia 2024r. (pismo znak:GPIR.6721.1.2024), które po dogłębnej analizie zostały uznane w części za zasadne, jednakże nie zmieniły stanowiska wojewody odnośnie kluczowych zapisów uchwały istotnie naruszających prawo.

I tak odnośnie ustaleń zawartych w § 7 ust. 2 i 3 uchwały dla terenu zieleni naturalnej oznaczonego symbolem 1ZN, jako przeznaczenie uzupełniające ustalono tereny zieleni urządzonej oraz ustalono zasady zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy. Można zgodzić się z wyjaśnieniami Wójta Gminy Skołyszyn, iż teren zieleni naturalnej nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntu rolnego na cele nierolnicze, gdyż zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów wolnych i leśnych (Dz. U. 2024 poz. 82), do katalogu gruntów rolnych ustawodawca zaliczył m.in. parki wiejskie oraz grunty pod zadrzewieniami i zakrzewieniami śródpolnymi, w tym również grunty pod pasami przeciwwietrznymi i urządzeniami przeciwerozojnymi.

Jednak należy zauważyć, iż w przedmiotowej uchwale dopuszczono zieleń urządzonej, czy dopuszczono możliwość realizacji sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, dojazdów niewydzielonych oraz dojść pieszych przy ustaleniu powierzchni biologicznie czynnej minimum 90 %, w granicy terenu zieleni naturalnej 1ZN, co w ocenie organu nadzoru powoduje, że teren ten już nie będzie miał cech gruntu rolnego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 cyt. wyżej ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Mając powyższe na uwadze należy uznać zatem, że teren oznaczony w części graficznej planu symbolem 1ZN **wymaga uzyskania zgody**, o której mowa w art. 7 ust. 1 i 2 pkt 1 w związku z art. 2 ust. 1 i art. 4 pkt 6 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, zaś jej brak stanowi naruszenie zasad sporządzania planu, o których mowa w art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Ponadto zauważa się, iż badana w ramach nadzoru uchwała ma w tytule wskazanie, że dotyczy uchwalenia zmiany Nr 4 Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „Skołyszyn”. Określenie „plan” lub „zmiana planu” stanowią nazewnictwo charakteryzujące rodzaj uchwalonego aktu prawnego, co pociąga za sobą odpowiednią konstrukcję uchwały i jej załączników. Według orzecznictwa sądowego poprzez „zmianę” w rozumieniu przepisu art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym należy traktować taką sytuację, gdy ustalenia obowiązującego planu miejscowego mają zostać zastąpione innymi unormowaniami w miejscu dotychczas obowiązujących. Innymi słowy pojęcie „zmiany” dotyczy merytorycznej zmiany regulacji stanowiących miejscową normę prawa czy poprzez zastąpienie jej inną normą czy też poprzez usunięcie, lecz w ramach zachowanej systematyki aktu prawa (wyrok WSA w Poznaniu z dnia 29 kwietnia 2021 r., IV SA/Po 1956/20). Należy również zwrócić uwagę na treść § 93 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. 2016 poz. 283), który stanowi, iż: „ustawa zmieniająca może zawierać jedynie przepisy uchylające, przepisy zastępujące lub przepisy uzupełniające przepisy ustawy zmienianej, a w razie potrzeby - także przepisy epizodyczne, przejściowe i dostosowujące, konieczne ze względu na dokonywaną nowelizację”.

Nie może budzić wątpliwości zatem, że uchwała o uchwaleniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz uchwała o zmianie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego **będą to dwie odrębne uchwały**.

W ocenie wojewody niewłaściwa i niezgodna z nazwą w/w uchwały jest jej konstrukcja, gdyż zmiana planu została przygotowana w formie nowego dokumentu, który nie stanowi zmiany planu, lecz jest jego nowym brzmieniem.

W tym miejscu wymaga zaznaczenia, że każda uchwała organu stanowiącego gminy powinna zawierać tytuł, w którym zamieszcza się oznaczenie rodzaju aktu, datę oraz ogólne określenie przedmiotu uchwały (zob. § 141 w zw. z § 14-16 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”). Tytuł powinien reprezentować zawartą w danym akcie treść normatywną w jednoznaczny i unikalny sposób. (tak w G. Wierczyński, Komentarz do rozporządzenia w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” {w:] Redagowanie i ogłaszanie aktów normatywnych. Komentarz. wyd. II).

Powyżej opisane uchybienie w analizowanej uchwale należy zaliczyć zdaniem organu nadzoru do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa w uchwale to takie naruszenie, które powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, sprzeczność ta jest oczywista i bezpośrednia oraz wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją, co nastąpiło w niniejszej sprawie (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; publ.).

Mając na względzie powyższe, stwierdzone naruszenia prawa pociągają za sobą konieczność stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały w całości.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

Magdalena Kryczka
Dyrektor Wydziału Prawnego i Nadzoru